

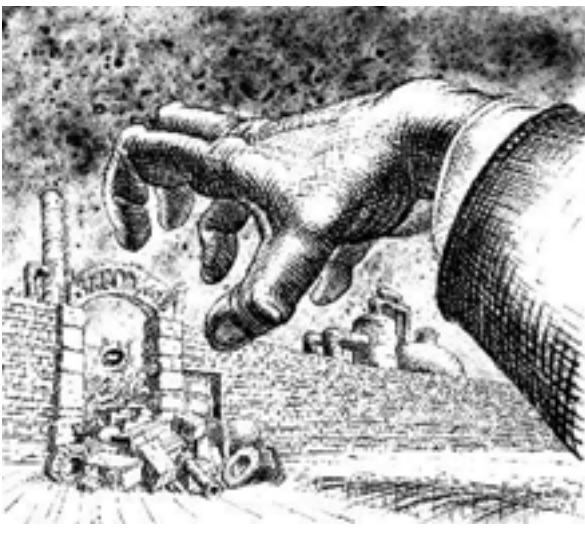
■ Меркаванне

РЭЙДАРСТВА: ВYSOKAINTЭЛЕКТУАЛЬНЫ БІЗНЕС ЦІ ЗЛАЧЫНСТВА?

Як часта мы чуюм сёння словы «рэйдар», «рэйдарскі захоп». Асабліва папулярным у нас расійскім тэлебачанні. І ў грамадства фарміруецца вобраз дзядзькі-злачынцы, які пачкамі «прыхватывае» заводы ды фабрыкі. Аднак складаецца ўражанне, што гэта недзе там, а ў Беларусі такой праблемы няма. Сапраўды, такіх маштабаў рэйдарства ў нас быць не можа: і краіна не такая вялікая, і дзяржаўны сектар у эканоміцы па-ранейшаму буйны. У той жа час, аказваецца, і мы маем падобных «умельцаў» па адборы чужой маёмасці. Афіцыйна даказаць факт рэйдарскага захопу вельмі складана, і гэтыя злачынствы ў нас няма. Але прыклады падобных да рэйдарства дзеянняў ёсць. Яшчэ больш насцярожвае гэта, калі ўлічыць, што Расія з дзесяццю тысячамі «захопаў» у год цяпер знаходзіцца з намі ў адзінай эканамічнай прасторы. Наўна спадзявацца, што да нас гэтая «зараза» не прыйдзе. Аб тым, як ад гэтага абараніцца і ці ёсць увогуле ў Беларусі рэйдарства, ішла гутарка на пасяджэнні «круглага стала» ў Мінскім сталічным саюзе прадпрымальнікаў і працадаўцаў.

Што такое рэйдарства?

«Я, як юрыст, магу сказаць, што слова рэйдарства ў нас даўно фігуруе на тэлебачанні, па радыё, ў прэсе, аднак у заканадаўстве такое паняцце адсутнічае, — распавядае Вадзім Барадзюла, начальнік юрыдычнага аддзела грамадскага аб'яднання «МССПІП». — Увогуле рэйдарства — гэта шмат-узровеньная пазнальная схема законных і незаконных дзеянняў, накіраваных на палігачыне захопу прадпрыемства, яго варажы паглынання, якое праду-гледжае ўсталяванне кантролю над кампаніяй наасуперак волі уласнікаў. Спецыялісты вылучаюць крымінальнае і «законнае» рэйдарства. Першае, зразумела, звязана са злачынцамі. А вось у апошнім выпадку прымяняецца праца высокакваліфікаваных юрыстаў, эканамістаў, якія знаходзяць законныя, напauзаконныя спосабы адбірання маёмасці, добра ведаючы драбніцы і нюансы прававога рэгулявання бізнесу. Гэта высокаінтэлектуальны і высокарызыкоўны бізнес». Юрыст канстатуе, што ў нашай краіне нашмат менш рэйдарскіх захопаў, чым у Расіі: «Гэта звязана з захаваннем значнага дзяржаўнага рэгулявання ў розных аспектах і наўняўнае разгалінаванай сістэмы кантролю, а таксама з тым, што ў большасці выпадкаў буйныя прадпрыемствы з'яў-ляюцца дзяржаўнымі, у адрозненне ад Расіі ці Украіны. Але, тым не менш, мы атрымліваем сігналы аб спробах захопаў». Дарэчы, для захопу лепш за ўсё падыходзяць адкрытыя акцыянерныя таварыствы, акцыі якіх знаходзяцца ў вялікай колькасці людзей. Аднак і прадпрыемствы іншых формаў уласнасці таксама становяцца ахвярамі рэйдараў.

Падобна да рэйдарства

У якасці прыкладу на пасяджэнні «круглага стала» была ўзята сітуацыя, у якой аказалася закрытае акцыянернае таварыства «Магазін «Талін». Былы дырэктар універсама Віктар Янушкоў і яго памочнік Аляксандр Паулаў праінфармавалі ўдзельнікаў пасяджэння аб тым, што, па іх меркаванні, яны сутыкнуліся з рэйдарскім захопам, які распачаўся яшчэ ў 2010 годзе. Згодна з іх інфармацыяй, група асоб, узначаленая пўўным грамадзянінам, ужо зрабіла захопы некалькіх іншых універсамаў, а зараз ажыццяўляе тое самае з «Магазінам «Талін». Віктар Янушкоў сцвярджае, што «незаконным шляхам захоплены акцыі магазіна, звольнены кіраўнічыя стаў і шэраг ключавых супрацоўнікаў праз пагрозы і неправамерныя дзеянні, а таксама без згоды акцыянераў праводзіцца незаконная рэарганізацыя прадпрыемства і здача ў наём тэрыцы асобам». А пачыналася ўсё з таго, што група асоб пад вiдам інвестараў увайшла ў склад акцыянернага таварыства. Потым паступова былі купленыя акцыі з мэтай авалодаць кантрольным пакетам.

Былы дырэктар спрабуе змагацца з такімі дзеяннямі праз суд, але пакуль гэта не прыносіць ніякіх вынікаў. «Фактычна нічога незаконнага ў склупцы акцыяў няма», — гаворыць Аляксандр Міранічэнка, дырэктар Дэпартаменту па санцыі і банкруцтве Міністэрства эканамікі Беларусі. У той жа час, ён задаецца пытаннем, наколькі гатовы суды да разгляду падобных спраў — напрыклад, ад банкруцтва: «Я лічу, што сёння нагрузка на суддзюў, якія разглядаюць справы аб банкруцтве (а гэта складаныя справы), надзвычай высокая. Напрыклад, у Гаспадарчым судзе горада Мінска суддзя разглядае каля 800-900 агульных спраў і плюс яшчэ 50-100 спраў аб банкруцтве. Я б назваў актуальнай тэму стварэння сістэмы спецыялізаваных судоў».

Увадзісмаў КУЛЕЦКІ

■ Блізкае ўлада

НА ПРЫЁМ ЯК НА РАБОТУ Ходзяць «прафесійныя» скаржнікі

Мясцовыя ўлады эфектыўна працуюць са зваротамі жыхароў, паколькі тут не узнікае нейкіх вялікіх сістэмных пытанняў. Такую выснову зрабіў падчас асабістага прыёму грамадзян у Старадарожскім раёне Старшыня Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі Уладзімір Андрэйчанка.

Яўген Шчыткавец — грамадзянін Расіі, 16 гадоў пражывае ў вёсцы Залужжа. Спачатку мужчына атрымліваў дзве пенсіі, але вымушаны быў напісаць заяву на карысць расійскай. Яго цікавіць пытанне аб тым, ці мае ён права мець пенсіі дзвюх краін.

«Напішыце заяву на мае імя, а я папрашу Міністэрства працы і сацыяльнай абароны канкрэтна разабрацца ў сітуацыі і даць вам адказ», — прапанаваў Уладзімір Андрэйчанка.

Акрамя таго, Яўгена Іванавіча хвалюла праблема газіфікацыі насельніцтва пункта. Старшыня райвыканкама Сцяпан Чахуча сулапоў заўважыў: «Блакітная» паліва прыйдзе ў Залужжа, — ад суседняй вёскі Шапчыцы пракладваецца газоправод.

Разам з тым, складаецца ўражанне, што для некаторых грамадзян наведванне выязных прыёмаў розных узроўняў стала чымсьці нахвостам работ. Адзін з жыхароў райцэнтра патрабаваў разабрацца з суседкай, якая звяла са свету яго карову: маўляў, жанчына наўмысна апрацоўвае траву каля дома ядахімікатамі. Разборкі доўжача трыці год. За гэты час на месца здарэння выязджала не адна аўтарытэтная камісія ў скла-

дзе колажы, прадстаўнікоў санстанцыі, інспекцыі прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя, ветэрынарнай службы, міліцыі, жыллёва-камунальнай гаспадаркі. Але ніякіх следоў «варожай дзейнасці» выяўлена не было. І тым не менш, заяўнік упэўнены, што факт зламыснасці мае месца. «Правадзіце з суседкай прафілактычную гутарку, каб яна больш не палівала траву атрутай», — настойліва патрабуе ён. І смешна, і прыкра: звычайная стасункі паміж суседзямі, дзе яны не чуюць адно аднаго, пераараслі ў цэлуу эпапею. І тым не менш спікер парламента, у якога шмат дзяржаўных спраў, знайшоў час уважліва выслухаць чалавека і даў даручэнне старшын райвыканкама і начальніку міліцыі прымырыць варагуючыя бакі.

— Скары былі, ёсць і будуць. Мяркую, такі час, калі людзі не будуць звартацца да нас, не наступіць, таму што само жыццё ставіць разнастайныя праблемы. Ёсць пытанні аб'ектыўнага характару, якія немагчыма вырашыць мясцовымі ўладамі з-за недахопу фінансавых сродкаў. Але ёсць і суб'ектыўныя, якія мясцовыя кіраўнікі павінны вырашаць самастойна, — заўважыў пасля прыёму Уладзімір Андрэйчанка. — Часта яны недараткоўваюць у гэтым плане: маюць месца адліскі і абьякаваць.

Але, на думку Уладзіміра Андрэйчанкі, пасля ўступлення ў сілу ў 2012 годзе Закона аб зваротках грамадзян і юрыдычных асоб сітуацыя значна паляпшылася. Выязныя прыёмныя, маніторынгі, што праводзяцца ў рэгіёнах, даюць стаўчыя вынікі. Людзі адзначаюць, што ўлада стала бліжэй да іх. Пра гэта сведчыць і

той факт, што колькасць скаргаў значна зменшылася. Пры гэтым спікер канстатаваў, што ў закон будуць уносіцца змены. «Мы праводзім такі маніторынг, нашы камісіі выязджаюць у раёны, райацы з мясцовымі органамі ўлады. Няма нязменных законаў: у кожным з іх неглыба прадугледзець усё моманты. Напрыклад, неабходна выпрацаваць больш дэталёвую тактыку ў дачыненні да так званых «прафесійных» скаржнікаў. У гэтым плане, мяркую, трэба ўводзіць нейкую заканадаўчую норму», — канстатаваў Уладзімір Андрэйчанка.

Акрамя таго, у электронным звароце чалавека можа ўказаць любое прозвішча — не абавязкова сваё. «Магчыма, у перспектыве варта ўвесці сістэму ідэнтыфікацыі асоб?» — пацікавіліся журналісты. «Так, на ўсе электронныя звароты мы сёння рэагуем і даём адказы. — На будучае трэба нешта думаць», — мяркую Уладзімір Андрэйчанка.

Што датычыцца цяперашняга прыёму, то, на думку спікера Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу, ён сведчыць пра недастатковую правую адвадананасць насельніцтва. Людзі не валодаюць юрыдычнымі пытаннямі, пытаюцца прымянення заканадаўства. А гэта значыць, што дэпутаты ўсіх узроўняў пакуль недастаткова працуюць з людзьмі. Трэба больш тлумачыць ім аспекты і нормы дзейнога заканадаўства, выкарыстоўваючы ў гэтых мэтах сродкі масавай інфармацыі, інтэрнэт, сацыяльныя медыя і іншыя ўдчы.

Тэацяна ЛАЗОУСКАЯ, Старадарожскі раён

«Я ЖЫВУ ЗА КОШТ ДЗЯРЖАВЫ...»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Украінецца такая новая паслуга асацыяльнага перадышка — догляд дзяцей-інвалідаў з мэтай вывазлення іх бацькоў на поўны перыяд часу для вырашэння сямейна-бытавых пытанняў (такіх, як рамонт, і іншыя), а таксама проста для аднаўлення сіл. Рэалізацыя падобнага двухгадовага праекта для сем'яў, якія маюць дзяцей-інвалідаў, распачата на базе Івянецкага дзіцячага дома-інтэрната Мінскай вобласці.

Мінск стаў пілотным рэгіёнам па ўкараненні новай сістэмы сацбаслужбоўвання — рэнтавых адносін. Адзіночым пажылым людзям прапанаўца заключыць дагавор пажыццёвага ўтрымання з утрыманнем, згодна з кім горад бярэ на сябе абавязальства клапаціцца аб пажылым чалавеку да апошніх дзён яго жыцця. А ён наўзаям аддае гарвыканкаму сваю кватэру.

— Адным з самых цяжкіх момантаў у гэтым было інфармаванне насельніцтва, — сказала старшыня камітэта па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінгарвыканкама Жанна РАМАНОВІЧ. — У Мінску цяпер жывуць крыху больш за 2 тысячы пажылых людзей, якія маглі б стаць атрымальнікамі рэнты. Дамовы з Мінгарвыканкам заключылі 6 чалавек. Адна з такіх пажылых жанчын сказала: «Гэта такое шчасце... Я жыву за кошт дзяржавы, а пенсію збіраю на паездку ў Парыж, аб якой марыла ўсё жыццё».

Складанасць рэалізацыі гэтага праекта заключаецца ў тым, што сёння адзіночым пажылым людзям дзяржава і так гарантуе права быць змешчаным у дом-інтэрнат на поўнае дзяржаўнае забеспячэнне.

— Таму людзі не спяшаюцца заключыць падобны дагавор і расставацца са сваімі кватэрамі, — лічыць старшыня камітэта па працы, заня-

тасці і сацыяльнай абароне Мінгарвыканкама. — Але калі казаць пра вынікі вышэйзгаданага эксперыменту, то можна адзначыць два паспяховыя моманты: першы — людзі ўсё-такі ідуць на такі дагавор. Другі і самы важны — мы прымыслілі семі ўспомніць аб сваіх пажылых сваяках. Як толькі пачынаем збіраць дакументы для заключэння такога дагавора, сваякі забіраюць пажылога чалавека да сябе і даглядаюць яго, вызваляючы ад гэтага абавязку дзяржаву.

— Гэта значыць, калі чалавек зяртаецца па адрасную сацыяльную дапамогу, яму будзе выдавацца рэкамендацыя, што ён павінен на працягу пэўнага тэрміну працаўладкавацца. Устаўляюцца і тэрмін аказання гэтай дапамогі, — заявіў Аляксандр Румак. — Калі чалавек паўторна прыйдзе па сацыяльную дапамогу, то рашэнне будзе прымацца з улікам таго, ці распачаў ён крокі, каб самастойна вырашаць свае праблемы. Калі не, то дзяржава яму дапамогу аказаць не будзе.

У прыватнасці, праектам указа прадугледжана, што адрасная сацыяльная дапамога будзе аказвацца пад

Фота Аляксандра МЕШЧЫЦКА

■ Погляд

Падзеі апошніх месяцаў у Еўропе і Расіі, звязаныя з пытаннямі вызначэння правага статусу гомасексуальных адносін, многімі ў Беларусі былі ўспрынятыя як некаторыя лакальныя «перагібы» ў залішне талерантны і заклапочанай правамі меншасцёў Еўропе. Аднак на самой справе валоў гэтых, здавалася б, экзатычных пытанняў сёння разгортваецца нешта такое, што можа істотна паўплываць нават на геапалітыку.

Для беларусаў, якія жывуць, у асноўным, праблемамі постсавацкай прасторы, спецыфіка «блакітнай» тэмы ў Еўропе пачала прыадкрывацца толькі пасля рэпартажаў аб шматлікіх акцыях пратэсту французай супраць прыняцця закона, які легалізуе аднаполыя шлюбы і дапуускае усуньваленне дзяцей аднаполымі парамі. Дзясяткі і сотні тысяч дэманстрантаў выступілі супраць законапраекта. Сацыялагічныя апытанні выявілі, што сярэд большасці грамадзян краіны пануе негатывнае стаўленне да гэтай ініцыятывы. Аднак закон усё ж такі быў прыняты і падпісаны прэзідэнтам Французскай Рэспублікі, пасля чаго тэлеканал «Еўраньюс» з помпай трансляваў у прамым эфіры першую цырымонію гомасексуальнага шлюбу.

Хтосьці ўспрыняў гэта як дзівацтва залішне цывілізаваных еўрапейцаў. Хтосьці — як піяр-ход французскіх улад у спробе адцягнуць увагу ад эканамічных праблем. Аднак нават пярхоўнае вывучэнне першакрыніц паказвае, што за падзеямі ў Францыі стаіць нешта большае.

90,1 тыс. непрацаздольных грамадзян (пажылыя людзі, інваліды першай і другой груп) абслугоўваюцца аддзяленнямі сацыяльнай дапамогі ТЦСАН на даму.

канкрэтныя абавязальствы працаўладкавання. — Гэта значыць, калі чалавек зяртаецца па адрасную сацыяльную дапамогу, яму будзе выдавацца рэкамендацыя, што ён павінен на працягу пэўнага тэрміну працаўладкавацца. Устаўляюцца і тэрмін аказання гэтай дапамогі, — заявіў Аляксандр Румак. — Калі чалавек паўторна прыйдзе па сацыяльную дапамогу, то рашэнне будзе прымацца з улікам таго, ці распачаў ён крокі, каб самастойна вырашаць свае праблемы. Калі не, то дзяржава яму дапамогу аказаць не будзе.

Святлана БУСЬКО.

НАВІНЫ

БЫВАЙ, САЛОДКАЯ ЯГАДА...

Так часта бывае: з нецярпеннем чагосыч чакаеш, а яго, жаданае, потым мілгане за зуткасцю свету і — следу не засталася. Толькі, падаецца, мы радаліся адкрыццю сезона клубніц, а ўжо — яго заканчэнне...

— Як і практычна кожны год, паўплывала надвор'е. Напачатку ягаду залівала (а ва ўсіх пераважна раннія клубніцы), потым засушыла. Цяпер вось зноў залівае: амаль штодня апошнім часам ідуць дажджы. Сезон, які сёлета распачаўся на тыдзень раней, чым звычайны, працягнуцца да канца тыдня, — распавяла «Звяздзе» эканаміст Лунінецкага раённага спажывецкага таварыства Аксана Сайко. — Людзі здаюць практычна апошнюю ягаду. Вядома, ніякіх чэргаў з машын ужо няма.

На момант звароту так званых таварных клубніцы прымалі ад насельніцтва па 8-9 тысяч рублёў за кілаграм. Ягады для вытворчасці віна — у бочкі — бралі па 2 тысячы, для кансервавых заводаў — у скрыні — па 3 тысячы рублёў за кілаграм.

Сёлета раённая спажывецкае таварыства нарытывала 436 тон клубніц. Летась на той жа перыяд было 470 тон. Сезон, які стартаваў больш удала, чым папярэдні, заканчваецца не вельмі «соладка»: план нарытываць сёлета 710 тон клубніц ужо наўрад ці можна будзе выканаць...

Сяргей РАСОЛЬКА.

НАМЕСНІК СТАРШЫНІ РАЙВЫКАНКАМА... БЫЎ РАНЕЙ СУДЗІМЫ?

У судзе разглядаецца крымінальная справа ў дачыненні да вытворчасці віна — у бочкі — бралі па 2 тысячы, для кансервавых заводаў — у скрыні — па 3 тысячы рублёў за кілаграм.

Падчас следства высветлілася, што, выкарыстоўваючы свае службовыя паўнамоцтвы летас у сакавіку-красавіку, ён даў незаконнае ўказанне непасрэдна падначаленым на службе асобам на адгрузку партыі насення травы. У выніку была прычынена шкода на вялікую суму — насенне практычна выкралі. Аб гэтым раней «Звязда» паведамляла.

Паводле слоў Генадзья Дыско, пракурора Віцебскай вобласці, высветлілася, што ў сярэдзіне 2000-х гадоў гэты чалавек, які займаў такую адказную пасаду, быў судзімы — за незаконную прадпрымальніцкую дзейнасць і падробку дакументаў.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

БЫЛЫ ГЕНДЫРЭКТАР «ПІНСКДРЭВА» ЗАТРЫМАНЫ Ў ІТАЛІ

Былы генеральны дырэктар кампаніі «Пінскдрэў» Ларан Арыніч затрымаваны 16 чэрвеня на тэрыторыі Італіі. У бліжэйшы час Беларусі накіруе патрабаванне аб яго выдачы. Пра гэта журналістам паведаміў намеснік генеральнага пракурора Беларусі Аляксей Стук.

«Па лініі Інтэрпала нам прыйшла інфармацыя, што Ларан Арыніч быў затрымаваны ў Італіі. Яго ўзялі там пад варту. У бліжэйшы час італьянскаму боку будзе накіравана патрабаванне аб яго выдачы, і калі Італія не знойдзе падстау гэтага не рабіць, ён будзе выданы Беларусі», — адзначыў Аляксей Стук.

Ён нагадаў, што Ларан Арыніч быў знойдзены ў жніўні 2012 года на тэрыторыі Польшчы. Генпракуратура накіроўвала польскаму боку патрабаванне аб яго выдачы, аднак адказа на свой запыт так і не атрымала. Ларан Арыніч знаходзіўся пад наглядам паліцыі, яму было забаронена пакідаць тэрыторыю Польшчы. Пазней гэтыя санкцыі былі заменены на дамашні арышт пад залог у 2 тыс. злотых.

Кар. БЕЛТА.

НАЕХАЎ НА ПЕШАХОДА І ЗНІК

У вёсцы Рачкі Жабінкаўскага раёна ў дзве гадзіны ночы вадзіцель не заўважыў пешахода і наехаў на яго. Потым спыніўся, прыбраў параненага з праезнай часткі дарогі, а затым сеў за руль і пакінуў месца здарэння. Ад атрыманых траўмаў чалавек неўзабаве памёр. Міліцыя шукае вадзіцеля, які здзейсніў ДТП.

Яна СВЕТАВА.

ФАКТЫ

КАЛІ АСАБІСТАЕ СТАНОВІЦА ПУБЛІЧНЫМ

Сёння гомасексуальныя «шлюбы» прызнаны ў Бельгіі, Даніі, Нідэрландах, Нарвегіі, Партугаліі, Іспаніі, Швецыі. Такая ж сітуацыя ў Канадзе і шэрагу штатаў ЗША. Яшчэ некалькі краін не прызнаюць гомасексуальных пары сям'ёў, аднак надаюць юрыдычнае значэнне іх саюзу з выніковымі з гэтага грамадзянскімі і маёмаснымі правамі.

Усё больш шырокі характар набывае ў заходніх краінах рух за легалізацыю ініцэсту, ажыццёўленага па ўзаемнай згодзе (гэта значыць, добраахвотнай сексуальнай сувязі паміж сваякмі, у тым ліку — кроўнымі). У Іспаніі, Нідэрландах, Партугаліі і Францыі падобныя нормы дзейнічаюць ужо даўно. Дакладней, адсутнічаюць нормы, якія вызначаюць пакаранне за падобныя дзеянні. Аналагічныя змены ў заканадаўстве разглядаюць у Даніі, Швейцарцы і Румыніі. У Швецыі ж законнымі лічыцца нават шлюбы, заключаныя людзьмі з адным агульным біялагічным бацькам.

Але і гэта яшчэ не усё. У 2006 годзе ў Нідэрландах была створана палітычная партыя «Дабрачыннасць, свабода і разнастайнасць», якая афіцыйна выступіла за легалізацыю ў краіне педэфіліі. Новая палітыка прапанавала знізіць ніжнюю ўзроставую планку легальнага ўступлення дзіцяці ў добраахвотную сексуальную сувязь з 16 да 12 гадоў, а затым і наогул адмовіцца ад гэтага абмежавання. Акрамя таго, у Галандыі дзейнічае яшчэ шэраг непалітычных грамадскіх арганізацый, якія прапаноўваюць гэты «парадак дня». Прычым Вышэйшы суд пацвердзіў законны характар іх дзейнасці.

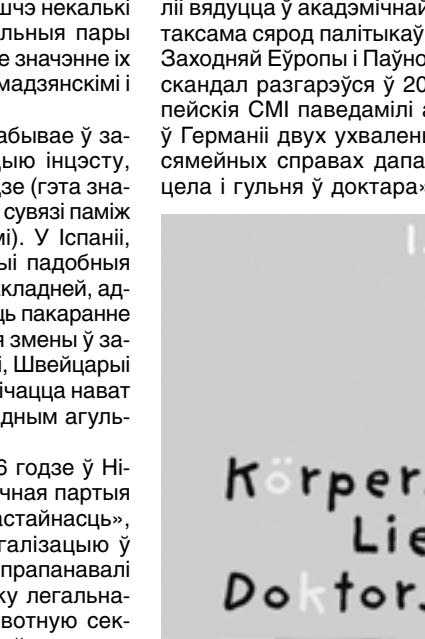
наў пра факты сексуальнага гвалту супраць дзяцей. Сур'ёзныя дыскусіі аб легалізацыі педэфіліі вядуцца ў акадэмічнай супольнасці ЗША, а таксама сярод палітыкаў і грамадскіх дзеячэй Заходняй Еўропы і Паўночнай Амерыкі. Вялікі скандал разгарэўся ў 2009 годзе, калі еўрапейскі СМІ паведамілі аб распаўсюджванні ў Германіі двух узваленых Міністэрствам па сямейных справах дапаможнікаў «Каханне, цела і гульня ў доктара», у якіх бацькам ра-

камендалася рабіць масаж палавых органаў сваім дзецам, пачынаючы з 1-3-гадовага ўзросту.

Іншым бокам апісаных вышэй працэсав з'яўляецца паступовае, але ўзніхальнае ўвядзенне ў заходніх краінах забароны на крытыку гомасексуалізму, а таксама іншых перверсій. Агульным месцам стала ўвядзенне забарон на так званыя «прамомы нявыбіцці» (hate speech) — гэта значыць, выказванні, што асуджаюць або прынаюць гомасексуалістаў і іншых асоб з вычварэнскай сексуальнасцю. Падобныя законы дзейнічаюць у Іспаніі, Партугаліі, ЗША, Вялікабрытаніі, Германіі, Італіі, Швецыі і іншых краінах. Выдатным у гэтым сэнсе дасягненнем стала прыняцце ў ЗША закона аб прафілактычных злачынствах на глебе нянавісці Мацэю Шэларда і Джэймса Бірда. Занам накіраваны на абарону «ўсіх 547 формаў паталагічнай сексуальнасці або «парафіліі», зафіксаваных Амерыканскай псіхіятрычнай асацыяцыяй». Непазбегным юрыдычным следствам яго прыняцця стала нявызначанасць прававога гэтага прапаведзёў і дзейнасці ў цэлым хрысціянскіх дэманіацый, якія паслядоўна асуджаюць садамію, як смеротны грэх і мярзоту. У ЗША ў сувязі з гэтым нават пачалосе абмеркаванне ініцыятыў па абароне праваў цэркваў у кантэксте легалізацыі гомасексуалізму і іншых парафіліі.

Усё выкладзенае і шматлікія іншыя факты агрэсуйнага распаўсюджвання ў заходніх краінах ідэалогіі не толкікі цярпімасці, але, мабыць, і адбарэнна гомасексуалізму, прымушае задумацца над тым, якой жа з'яўляецца арганізацыйна-палітычная прырода гэтага руху.

Кур'і ЦАРЫК, палітычны аналітык, кіраўнік Беларускай групы развіцця.

Вокладка адной з нямецкіх брашур «Каханне, цела і гульня ў доктара».